

Roata

Înainte de invenția roții, la jumătatea mileniului patru înainte de Hristos, progresul omenirii și calitatea vieții erau sever limitate de greutatea lucrurilor care puteau fi transportate și de distanța pe care acestea puteau fi cărate. Conform istoricilor și antropologilor, cea mai dificilă parte nu a fost invenția roții în sine, ci conectarea acestora la o platformă pe care puteau fi transportate obiecte foarte grele.

"Ideea de geniu a fost conceptul de roată și osie", a comentat antropologul David Anthony, profesor la Hartwick College. În sine, acest angrenaj roată-osie, vechi de 3.500 de ani și care nu s-a schimbat în mod substanțial până în prezent, era foarte greu de obținut. Spre exemplu găurile din centrul roților și de la capetele osiei trebuiau să fie perfect rotunde și extraordinar de bine finisate. Dimensiunea osiei a fost de asemenea de importanță critică, la fel cum era și modul în care intra în gaura din roată - osia nu trebuia să intre prea fix în această gaură dar nici să aibă diametrul mult prea mic față de cel al găurii din roată.

□ Eforturile geniilor ingineresti de acum 3.500 de ani au fost însă răsplătite pe deplin. Căruțele au facilitat dezvoltarea agriculturii și a schimburilor comerciale făcând posibil transportul produselor înspre și dinspre piețe. De asemenea, folosirea căruțelor a facilitat mobilitatea populației. De la invenția lor și până în prezent roțile au rămas parte integrantă a stilului nostru de viață, fiind prezente în numeroase obiecte, de la ceasuri și până la automobile, aparate de zbor sau în alcătuirea turbinelor.